

Forsørgelseskommunen og Statskassen en Pligt, hvoraf følger, at Opholdskommunen, naar den ikke benytter Pligtkørsler og ikke benytter Distriktslægen, ingen Refusion kan faa for sin Udgift til Lægebehandling og heller ikke for Lægehonorar ud over Fattigpraksis, som er 2 Kr. Tager man et enkelt Spørgsmaal, som Begravelsesomkostninger, saa fremgaar det af Fattiglovens § 44 a, at Begravelsesomkostninger ere ikke Genstand for Refusion, ikke Genstand for Erstatning fra Forsørgelseskommunen. Man skulde altsaa tro, at de heller ikke vare det efter Alderdomsunderstøttelsesloven, hvori der i § 5, 2det Stykke, udtrykkelig staaer, at de samme Regler gælde. Ikke desto mindre er man her kommen ind paa Modifikationer, idet det ikke er alle Begravelsesomkostninger, som ikke kunne refunderes. Det gælder kun saadanne Udgifter, som hidrøre fra Foranstaltninger, der i og for sig kunne udføres ved Hjælp af den Ret til Udskrivning af Pligtarbejde, som er hjemlet Sogneraadene, idet Reglen i Fattiglovens § 44 a. ikke gælder med Hensyn til Alderdomsunderstøttelse, men derimod vel Reglen i Lovens § 44 b.

Herefter ville saaledes f. Eks. Udgifterne til Ligbæring og Gravning af Graven være at fradrage, hvorimod Omkostningerne til Ligkiste, Ligtøj og Ligsyn kunne medregnes i den Sum, hvoraf Forsørgelseskommunen og Statskassen refunderer en Kvotadel. Man er her kommen ind paa noget omstændeligt, som det er vanskeligt for de skiftende Sogneraadsmænd at finde Rede i. Jeg mener heller ikke, det er videre tidssvarende, at Gaardmændene eller deres Folk skulle kunne tilsiges til at grave Grav eller hembære Lig. Hvis man ikke efter god, gammel Skik vil vise den afdøde „den sidste Ære“ ved at grave hans Grav og hembære hans Kiste, saa vil man lade dette udføre af lejede Folk; men hvis man gør dette, kan Kommunen ikke faa den dertil medgaaede Udgift refunderet hverken af Forsørgelseskommunen eller af Statskassen. Det er dette Forhold, jeg mener bør ændres. Jeg tror ikke, mit Ændringsforslag paa nogen Maade kan berede Udvalgets Forslag Vanskeligheder.

Det var min oprindelige Tanke, at hele 2det Stykke i § 5 skulde udgaa, men efter at jeg har raadført mig med kyndige Folk om Sagen, er jeg kommen til den Anskuelse, at det ikke hindrer noget, at det bliver staaende, thi saa beholder Kommunen dog Ret til at skaffe sig de der omhandlede Lettelser. Men hvis der herved paaføres Kommunens Kasse Udgifter, skulle

de efter Ændringsforslaget refunderes efter de almindelige Regler. Der staaer i Ændringsforslaget: „efter de almindelige Regler“, og jeg tænker ikke, det kan misforstaaes. Hvis det kan misforstaaes, vil det kunne forandres til 3die Behandling, forudsat at Ændringsforslaget ellers vinder nogen Tilslutning. Min Tanke er, at Refusionen skulde ske efter Alderdomsunderstøttelseslovens almindelige Regler, nemlig med $\frac{3}{4}$ af Forsørgelseskommunen og med Halvdelen af det tilbageblevne Beløb af Staten. Det, jeg tilsigter med Forslaget, er at faa alt dette indviklede, alt dette forældede bort og komme til klare Bestemmelser, hvorefter enhver Udgift, som Kommunen har, bliver refunderet med en Kvotadel af Forsørgelseskommunen og Statskassen. Jeg anbefaler dette lille Ændringsforslag til den højtærede Ministers Velvillie, til Tingets og særligt til den ærede Ordførers Velvillie.

Indenrigsministeren (Bramsen): De Forslag til Ændringer i den bestaaende Lov om Alderdomsunderstøttelse, som her foreligge, ere fremsatte af Flertallet eller samtlige Medlemmer af det Udvalg, der var nedsat for at drøfte de Forslag, som vare stillede af Socialdemokratiet i dette Ting tredie Gang i indeværende Samling. Det vil med andre Ord sige, at Socialdemokraternes Lovforslag har man ikke villet behandle. Man har ment at ville foreslaa nogle Ændringer i den bestaaende Lovgivning, som saa ere udtrykte ved Ændringsforslagene Nr. 1—7. Jeg kan ikke nægte, at jeg havde tænkt mig et mere betydningsfuldt Resultat fra det ærede Udvalgs Side, efter at der først forelaa et meget vidtgaaende og meget velskrevet Forslag fra Socialdemokraterne — et Forslag, i hvis Realitet jeg ganske vist er meget uenig — og dernæst et Forslag fra Københavns Magistrat om Ændringer i dette, hvorved det vilde blive et meget interessant Forslag til en ny Alderdomsunderstøttelseslov efter helt forandrede Principper. Udvalget har imidlertid hverken fundet Anledning til at indstille det Lovforslag, som var henvist til det, til Vedtagelse med større eller mindre Ændringer eller det af Københavns Magistrat udarbejdede Forslag. Efter Betænkningen forstaaer jeg at Grunden, hvorfor man ikke har ment at kunne gaa saa vidt, er, at man ikke har villet lade være at tage Hensyn til dette saakaldte Plebiscit, som staaer omtalt i Betænkningen, og som er indhentet ved Indenrigsministeriets Hjælp fra samtlige Kom-